

Læring i et studentperspektiv

**HANNA BLAND
OLE HENRIK WAHLQUIST
ØYSTEIN FYKSE**

STUDENT HANNA BLAND

Nestleder i Studentparlamentet 2007
3. året sykepleie

Praksis i teorien

Som sykepleierstudent skjer halvparten av min utdanning i praksis. I praksis jobber vi pasientrelatert og skriver oppgaver eller har prosjekter som er relevante for institusjonen og den type pasienter som oppholder seg der. Dette gjør vi for å samkjøre teori og praksis. Men for å oppsummere det fra et studentperspektiv så har vi mange baller i luften når vi er i praksis, og da hender det at teori og praksis er skilte verdener. Å arbeide med teorien blir noe som hører til hjemme og på skolen, og er ikke noe som tilføres praksissituasjonene. Selve praksissituasjonen tar mye krefter og engasjement og en konsentrerer seg om pasientkontakt når en er der. Som utvekslingsstudent har jeg opplevd at slik er det i utlandet også, men der klarer de noe jeg ikke opplever så mye her hjemme; *De har praksis i teorien*. Med uttrykket praksis i teorien mener jeg at disse to feltene knyttes tettere sammen i undervisningen. Pasienthistorier, sykepleierfaringer og praktiske erfaringer trekkes sammen med den teorien som presenteres; både fra studenter og forelesers hold.

Min australske opplevelse er at foreleserne knytter praksis opplevelser inn i forelesningen, for å aktualisere eller problematisere problemstillinger. Dette er forelesere som forsker, jobber i feltet og underviser; hvor finner vi dem her hjemme? I studiegrupper ble opplevd praksis en del av samtaletemaene, slik at teori og praksis ble trukket sammen til en læringssituasjon. Det skal legges til at ute i praksis hadde vi oppsummering med en fasilitator (praksislærer) hver dag, hvor teori ble trukket inn i den dagens opplevelser. Teori og praksis var sentralt og tilstede sammen i alle læringsformer.

Min tyrkiske opplevelse er at praksis trekkes inn i klasserommet med rollespill. Etter at foreleser er ferdig med en bolk teori skal studentene spille ut en situa-

sjon fra praksis som er relatert til teorien. En gruppe spiller for de andre, og etterpå er det diskusjon rundt det konkrete eksempelet og en trekker inn den teorien som er tema for dagen. Det foregår mer dialog i klasserommet, mellom foreleser og student og mellom studentene selv.

Så skal vi hjem igjen, det er her jeg egentlig studerer. Forelesningene her hjemme er like passive som i Australia, men ofte blir de enda mer passiviserende fordi en ikke klarer å knytte det til praksissituasjoner, en blir sittende igjen med tanken «*Jada, det der høres fint og flott ut, men er det gjennomførbart i det virkelige livet, der vår fremtidige arbeidsplass er?*».

Praksis og teori blir som to tannhjul som surrer uten kontakt til hverandre, det er snakk om to forskjellige verdener. Dette oppleves sterkest i teoribolkene.

Men det skal sies her hjemme har vi fått oppleve to fantastiske lærere som selv tar ansvaret for rollespillet. De spiller ut praksissituasjoner som vi kan møte som en forberedelse til psykiatripraksis. Teori og praksis bindes tett sammen, samtidig som myter avskaffes og en får «kjenne på kroppen» de situasjonene som oppstår, som tilskuer i undervisningen. Senere skal en ut i praksis hvor kropp og tanke får erfare utfordringene som er illustrert. Selvfølgelig passer ikke dette i all teori og fagkunnskap som skal formidles, og vi hadde blitt lei undervisning med rollespill hele dagen, men det er et virkemiddel. Et virkemiddel for å trekke teori og praksis sammen i undervisningen både før og etter praksis.

Kan vi få til å ha praksis i teorien på vår høyskole? Det handler om å ta i bruk flere formidlingsmetoder enn den vanlige forelesningen hvor lærer snakker og student noterer. Dialog i klasserommet, samtaler i grupper og til sist rollespill fra både lærere og studenter sin side kan være virkemidler som er erfart som effektive for en sykepleierstudent.

STUDENT OLE HENRIK WAHLQUIST

Leder i Studentparlamentet 2007
3. året allmennlærer

Læring i praksis

Hva er læring i praksis? I dette tilfellet er det å tilegne seg kunnskap som har verdi for den jobben en skal ut i etter studiene. Dette skjer i utdanningen i dag på to arenaer, på høgskolen og i praksisfeltet. Utdanningen møter kritikk om at disse feltene ikke står nærme nok hverandre. Hva så? Noe av poenget er nettopp det. Dette er to forskjellige felt som har til oppgave å utfylle hverandre. Utfylle hverandre på en slik måte at du er en komplett yrkesutøver når du er ferdig.

Konflikten for meg dukker opp når inkluderingen av det ene i det andre gjør at det går utover min utdanning. Det er av liten verdi for meg å snakke om og ta opp trivielle ting fra praksis i en undervisningssammenheng. Den tiden jeg har sammen med min foreleser vil jeg lære det jeg ikke kan lære på en annen måte. Min pedagogikk-lærer som ikke har vært ute i praksis på 20 år kan fortelle meg lite om hvordan det står til i en vanlig 4.klasse. På dette feltet er min øvingslærer rette ressursperson. Dette går andre veien også når vi blir pålagt oppgaver fra høgskolen som går utover det vi skal gjøre i praksis. Når store deler av praksisperioden går med på å samle data til en oppgave som skal skrives i etterkant faller noe av poenget ved praksis ut.

Jeg mener det er viktig å finne balansegangen her. Den læringen som skjer på høgskolen behøver nødvendigvis ikke å bli prøvd ut i praksis, men være en del av modningsprosessen som også er en viktig del av lærerutdanningen. Denne modningen skjer både faglig og sosialt.

Mine erfaringer fra praksisfeltet sier meg at det er lite av det en har lært på høgskolen som en kan overføre direkte. En møter hverdagen på en annen måte

enn i utdanningen, noe som burde være mer styrende enn i dag på hvordan utdanningen blir lagt opp. Tilpasset undervisning er den største utfordringen. Hvordan kan utdanningen vår forbrede oss på det venter oss i skoleverket?

Faglig fordypning er fint, men i grunnskolen er det ofte ikke mangel på faglig kunnskap som er mangelvare. Det er teknikker og rutiner for hvordan man kan gi i fra seg det en kan på den best egnede måten til elevene. Dette forsvarer dessuten en 5-årig lærerutdanning der det eksempelvis kan legges større vekt på praksis. Praksisperiodene på allmennlærerutdanningen i dag er for korte. Det er ikke en reell situasjon å ta over en klasse i tre uker for så å forsvinne. Da er modellen som lærerstudenter på universitet bruker bedre. Det er mer reelt å jobbe over tid, planlegge og å ha tid til å legge strategier for arbeidet, enn å hoppe inn å ta «vikartimer». Praksisperiodene er likevel ikke verdiløse slik de ligger i dag. Den oppjagede stemningen det ofte er, spesielt de to første årene, forbereder deg godt på det virkelige livet i skolen. En er konstant urolig og usikker på om den jobben en gjør er god nok, og om man rekker å se alle elevene. Læringskurven er brå, men det er læring av skoleverket på høyt nivå.

STUDENT ØYSTEIN FYKSE

Medlem av Studentparlamentet 2007
3. året ingeniør, elkraft

Praksis i ingeniørutdanninga

Slik som det fungerer i dag, består «praksisen» i ingeniørutdanninga av nokre laboratorieforsøk og nokre gjesteforelesar. Hovudprosjektet på slutten av utdanninga er jo og praktisk retta, og ofte retta mot bedrifter.

Ingeniørutdanninga er ein profesjonsutdanning, og ein vært dermed utdanna rett mot arbeidslivet. Burde ein då ikkje få litt meir innblikk i det arbeidet ein snart skal utføra? Som ingeniør kan ein få svært forskjellige arbeidsoppgåver etter kva jobb ein får, og utdanning verkar ofte berre som ein «grunnskule» for å kunna læra det ein skal utføra seinare. Noko so eg vil tru gjer ein eventuell praksisperiode ganske utfordrande å få gjennomført. Ein er dessutan avhengig av at næringslivet er interessert i å stille opp, og stilla sine resursar tilgjengeleg. I desse tider er nok ikkje dette eit problem, men det kjem heilt sikkert tider då det ikkje er ingeniørmangel. Vil dei då stille opp?

Innblikk i arbeidslivet kan ein få på forskjellige måtar. Gjesteforelesar eller prosjektarbeid som er bygd opp etter modellar som er nytta i næringslivet er ting som har vorte nytta i mitt utdanningsløp. Ein gjesteforelesar kan komma med innspel og erfaringar som er oppdater etter korleis arbeidslivet verkar i dag. Førelingane som dei har er ofte meir praktisk retta og ein kan visa korleis teorien vært nytta i praksis. Me har hatt nokre prosjektarbeid, men slike føler eg ofte vært svært kunstige. Ei gruppe med studentar vært sett saman for å arbeide saman om eit problem, men slite med progresjonen, skuldast dette slappe studentar? Nei ofte trur eg dei virrar, rett og slett slit med å finna retninga. Grunnen til dette kan være fleire. Dei skal jobba saman i eit team, etter dei rollane dei har fått tildelt. Noko som i seg sjølv kan være ein utfordring, då

dette vært eit rollespel i kulissane til skulen, og at dei fleste ikkje har praktisk erfaringar med slikt. Men dei størst utfordringane føler eg er at ein skal løysa eit problem på same måte som i arbeidslivet med berre grunnteoretisk kunnskap. Dermed vert problemet løyst på måtar ein «kanskje, muligens, trur» at det skal løysast. Ein brukar mykje av tida og resursane på å tenkje seg problemet, og setta rammene rundt det på ein måte som ein trur kan vera realistisk. Tid ein i staden for burde bruka til å nytta til å bruka teorien til å løysa eit konkret problem. Og etter min erfaring er eit konkret og realistisk problem noko ein berre får frå næringslive. Skulen klara rett og slett ikkje å sette realistiske rammer rundt eit prosjekt.

Det eg trur hadde vorte bra, er eit tverrfaglig prosjekt midt i utdanninga som tar med seg fag som *organisering, styring og ledelse i prosjekt, bedriftsøkonomi* og andre administrative fag og brukar dei mot eit fagretta praktisk prosjekt og der ein del av det vert gjennomført som ein praksisperiode ute i næringslivet. Då kan studentane forbereda seg, og tilegna seg den teoretiske kunnskapen ein treng for å utføra jobben, og få prøva seg i praksis ved gjennomføringa. Eg vil då tru at ein enklare kan sjå nytten og interessa av dei administrative faga, og at ein får ei praktisk forståing av den fagrelaterte teorien.